خبر

روحانی به دانشگاه تهران می‌رود

● **ایسنا:** حسن روحانی هفته آینده به مناسبت بازگشایی دانشگاه‌ها در دانشگاه تهران حضور می‌یابد. برخی استادان و نمایندگان دانشجویان در این مراسم، دغدغه‌ها و نقطه‌نظرات خود را با رئیس‌جمهور در میان می‌گذارند.

بیانیه وزارت خارجه درباره برداشت‌های اشتباه از سخنان ظریف

● **ایسنا:** روابط عمومی وزارت خارجه در بیانیه‌ای به برخی از برداشت‌ها از سخنان محمدجواد ظریف در مجلس در جریان تصویب پیوستن ایران به کنوانسیون CFT واکنش نشان داد. در بخشی از این بیانیه آمده: «برخلاف آنچه در برداشت از سخن دکتر ظریف وزیر محترم امور خارجه توسط نویسندگان برخی رسانه‌های خاص نتیجه‌گیری شده است، فحوای کلام وزیر امور خارجه این است که عدم تصویب کنوانسیون مقابله با تأمین مالی تروریسم (CFT) و در نتیجه عدم الحاق جمهوری اسلامی ایران به آن، مشکل آمریکا را که به دنبال بهانه برای جلوگیری از همکاری ایران و جامعه بین‌المللی در دوران برجام بدون این کشور است حل می‌کند و ما خودمان به دست خودمان کار آمریکا را آسان کرده و این بهانه را به این کشور می‌دهیم که به راحتی و با حداقل هزینه برای این کشور، بتواند سایر کشورهای جهان از جمله چین، روسیه و اتحادیه اروپا و... را به عدم همکاری با ایران تشویق و ترغیب کند».

ادامه از صفحه اول

تریبون‌های حیاتی

این سخنان، نقشه راه کشور را نشان می‌دهد اما متأسفانه برخی گویندگان، بدون مشورت قبلی، مواردی را بیان می‌کنند یا اگر هم مشورت صورت بگیرد، نه با کارشناسان بلکه با حلقه صرفا همفکر و هم‌حزب، صورت می‌گیرد که نتیجه آن یک‌سویه‌ترشدن سخنرانی است. اخیرا دو نفر از ائمه جمعه تهران، نکاتی را بیان کردند که نیازمند مداقه بیشتر بود. یکی درباره پیوستن ایران به FATF که گفته شد اگر مجلس هم تصویب کند، ابتدا شورای نگهبان و سپس مجمع تشخیص، آن را رد می‌کند. مگر می‌توان پیش از به بحث گذاشته‌شدن یک لایحه، درباره سرنوشت آن در دو نهاد بسیار مهم این کشور، اظهارنظر کرد؟ آیا این مسئله باعث لطمه به اعتبار این دو نهاد نمی‌شود؟ در شورای نگهبان حقوق‌دانانی حضور دارند که می‌توانند از منظر حقوقی، نکات مثبت و منفی این لایحه را بررسی کنند. بسیاری از کارشناسان و مسئولان کشور درباره دلایل و اهمیت پیوستن به این نهاد بین‌المللی و خروج از لیست سیاه آن، استدلال‌های حقوقی مطرح کرده‌اند. نباید یک نفر به نمایندگی از همه اعضای شورای نگهبان و مجمع، مصوبه نمایندگان مردم را که مورد نظر دولت هم هست، ردشده از پیش عنوان کند. نکته دوم نیز درباره اعتصاب کامیون‌داران بود که نکاتی به دولت و وزارت راه نسبت داده شد. در حالی که این موضوع، موضوعی ملی است و همه دستگاه‌ها در وضعیت کلان اقتصادی، بالارفتن نرخ ارز، گرانی لوازم یدکی و پایین‌بودن دستمزدها، به اندازه خود سهم دارند. مسئله دارای ابعاد متنوع است و نباید با ساده‌انگاری، از هر اتفاقی برای تخریب یک دولت یا دستگاه حاکمیتی استفاده کرد. امید است همه تریبون‌داران با درنظرداشتن انصاف و منافع ملی، به اظهارنظر بپردازند.

*** عضو مجمع محققین و مدرسین حوزه علمیه قم**

ادامه از صفحه ۴

«سلامت روان» در خطر

بالابودن نرخ بی‌کاری، خودکشی و اعتیاد جوانان در بسیاری از کشورها، این ضرورت را ایجاد کرده است که برای پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی خاص جوانان و ارتقای سلامت روان آنان، برنامه‌های متمرکزتری اجرا شود. باید امیدوار بود روزی در کتاب‌های مقاطع مختلف تحصیلی کشور ما، به مقوله‌های سواد سلامت روان پرداخته شود. نبود این آموزش، فرصت طلایی آموزش بسیاری از دانش‌آموزان را از بین خواهد برد ولی مطالعه معلمان گرامی در این حوزه‌ها و انتقال مطالب به دانش‌آموزان، قطعا جوانان سالم‌تری را به جامعه تحویل خواهد داد. علاوه‌براین همان‌گونه که هر فرد بزرگسالی مسئول سلامتی خود است، بزرگسالان موظف‌اند برای حفظ سلامت روانی، ارتقای توانایی‌های روان‌شناختی و پیشگیری از اختلالات روان‌شناختی خود به مطالعه بپردازند، در سایت‌های معتبر جست‌وجو کنند، در جلسات مختلف آموزشی شرکت کنند و... بلکه این اقدامات فردی در درازمدت ضعف تاریخی سیاست‌گذاری‌های کلان ارتقای سلامت روان را بهبود بخشد و از آن مهم‌تر، زمینه مسئولیت‌پذیری جوانان را در قبال سلامت روانشان فراهم کند.

politics@sharghdaily.ir

فشار از پایین این‌بار به اصلاحات

عکس: سهند تاکی، شرق

ادامه از صفحه ۶

...موقعی می‌گفتند که دموکراسی مشکلات زیادی دارد؛ اما بهترین راه‌حل آن دموکراسی بیشتر است. ببینید در این مواقع ما باید «جنبش نقد» را احیا کنیم؛ آن رادیکالیسم تحلیلی‌ای که می‌گویم شامل ما هم می‌شود. ما باید به سراغ خودمان بیاییم و ببینیم ما نیز مشمول این بندوبست‌ها شده‌ایم یا نه.

البته ببینید گاهی اوقات به برخی از افرادی که در شورا هستند، انتقادات تندی می‌شود. من در جلسات خصوصی که هستم، گاهی می‌بینم که اصلاح‌طلبان بیچاره را تکه‌پاره می‌کنند؛ یعنی این‌قدر حمله می‌کنند که من گاهی خجالت می‌کشم. بی‌چاره‌شان می‌کنند. اصلا این‌طور نیست که سکوت شده باشد. اینها باید به فضاهای عمومی بیاید. باید بگوییم که این انتقادات انجام شده است؛ مثلا باید بگوییم که سر داستان «ژن خوب» چقدر به افرادی که این حرف به آنها منصوب شده بود، حمله کردیم. این را باید در فضای عمومی هم می‌گفتیم. در این موضوع خودم شاهد بودم که نقدها و حرف‌های دوستان، خیلی عجیب بود، تا حد توهین بود... .

یعنی شما امیدوارید که جامعه با نقدهای خودش از رویه‌های ناسالم ممانعت کند؟

نه... الان وضعیت جامعه غیرطبیعی است؛ مثلا جریان‌هایی در فضای مجازی هستند که تا مرز بیماری رفته‌اند. اصلا در فضای مجازی نمی‌شود حرف زد. آدم‌ها فحش می‌دهند، تحقیر می‌کنند. راستش را بخواهید به این معنا، نه. باوجوداین هر بار که موجی در جامعه به راه می‌افتد، می‌بینم اقلیتی هم وجود دارد؛ اقلیتی اصول دارد، چارچوب دارد و در بزنگاه‌ها هم مؤثر است. درحال‌حاضر این اقلیت منفعل است.

منظورتان از این اقلیت‌ها نخبگان سیاسی هستند؟

نه لزوما. همه‌جا پخش هستند؛ مثلا شما با جمع‌های صنفی و کارگری صحبت می‌کنید و بین هر گروهی چند نفری را می‌بینید که از بقیه متفاوت هستند. کارفرماها نیز همین‌طور. وقتی می‌بینید یک دیدگاه یا رفتاری همه‌جا نمود دارد، می‌توانید بگویید با یک جریان مواجه هستید نه با یک‌سری تک‌افتاده.

این پتانسیل امکان بالفعل‌شدن را دارد؟

به نظر من ظرفیتی در جامعه وجود دارد. افرادی هستند که حتی در فضای مجازی هم متفاوت هستند. موج هم اصلا آنها را نمی‌برد؛ یعنی سر جای خودشان هستند، چارچوب دارند و پیش می‌روند. باید اول یک ارتباط شبکه‌ای بین اینها ایجاد شود تا اینها همدیگر را پیدا کنند.

بعضی وقت‌ها چیزی می‌نویسم و تصور نمی‌کنم کسی این را بخواند اما مثلا رفته بودم کرمانشاه و با جمعی از معلمان جلسه داشتم. تعجب کردم که مطلب من را خوانده بودند، در مقابل آن موضع داشتند و تحلیل می‌کردند. همان‌جا با چند نفری که شیرینی کرمانشاهی درست می‌کردند، درباره موضعی صنفی صحبت می‌کردیم؛ اینکه چرا نمی‌توانند جهانی شوند. آنجا هم بعضی‌ها مطلب را خوانده بودند و من اصلا چنین تصوری نداشتم. جمع‌هایی هستند که کم‌اند اما آدم‌های خاصی هستند.

و می‌تواند به هم گره بخورند.

می‌توانند. مثلا در آنجا به آنها گفتم فلان معلم را می‌شناسید، خیلی می‌تواند به شما کمک کند؛ گفتند نه. یعنی اگر می‌توانستیم به زمینه ارتباطی اینها با یکدیگر کمک کنیم، اینها یک شبکه قدرتمند و مؤثر ایجاد می‌کردند. تعداد آنها شاید کم باشد اما مؤثر هستند.

هسته پیشرو هم می‌تواند در این زمینه نقش ایفا کند؟

به نظر می‌رسد هسته پیشرو با داشتن جایی که حرف‌های خودش را مستقل بزند، می‌تواند اینها را به هم وصل کند. روزنامه‌ها روزی می‌توانستند این کار را انجام دهند اما الان دیگر نمی‌توانند. جایی که با حرف‌های پراکنده روبه‌رو نشویم بلکه جایی که مجموعه منسجمی وجود داشته باشد که ایده دارد، آینده را می‌بیند، رادیکال‌تر است و به‌دنبال این است که خواسته‌هایی را نمایندگی کند که تابه‌حال نماینده نداشته‌اند. آن موقع اینها همدیگر را پیدا می‌کنند. به نظرم این افراد در احزاب هم هستند و آنجا هم اثرگذارند اما فعلا همدیگر را پیدا نکرده‌اند.

پس به‌نظر شما این افراد، ظرفیت شبکه‌شدن را دارند؟

شروع کار یک شبکه است. یادتان باشد همیشه از دل جنبش‌های اجتماعی، سازمان و حزب بیرون آمده است. مثلا از دل جنبش‌های کارگری، احزاب کارگری بیرون آمده است.

این موضوع به یک گفتمان معنابخش نیاز دارد که هرکسی جای و نقش خود را پیدا کند؛ وگرنه در این آشفتگی گفتمانی متأسفانه خیلی از کنشگران، منفعل می‌شوند یا حتی بازی می‌خورند.

ببینید وقتی یک گفتمان تولید می‌کنیم، باید به آن واکنش انتقادی هم نشان دهیم. مثلا در سال‌های اخیر دیدم همین که ایده‌های خودمان را بگوییم کافی نیست، بلکه باید ایده‌هایمان را در نقد دیگران به کار ببریم. این کار را درباره جواد طباطبایی انجام دادم. بعد سراغ دکتر بشیریه رفتم و کتاب آخرش را نقد کردم. بعد این کار را درباره آقای نراقی هم انجام دادم. فکر کردم که گفتن ایده‌ها کافی نیست و باید سراغ نقد دیگران رفت.

برای اینکه فریبی که شما نگران آن هستید، اتفاق نیفتد هم باید اثباتی حرف زد و هم باید نقد کرد. باید با معیارهای که می‌گوییم، نقد کنیم. مثلا این روزها با خودم فکر می‌کردم این بحث را مطرح کنیم که جنگ [ایران-عراق] آزمون میهن‌دوستی بود. چه شد که بخش عمده‌ای از اپوزیسیون جدی ما با صدام همکاری کرد؟ خودم نیز بخش‌هایی از آن را نمی‌دانستم. مجموعه اسناد همکاری اپوزیسیون با عراق را این کشور چاپ کرده است. خیلی وحشتناک است. روز حمله صدام به ایران، بختیار در عراق بود. من این را نمی‌دانستم. با عراق قرارداد بست و پول گرفت. شش بار در دوره جنگ به عراق رفت. گروه‌های دیگر هم عجیب و غریب‌اند. «الاحوازیه» [اشاره به حمله تروریستی به اهواز] دقیقا کلمه‌ای است که «طارق عزیز» در کتاب ۱۹۸۱ خود، برای خوزستان به‌کار برد. ادبیات بعثی دوباره به زبان اپوزیسیون برگشته است؛ چراکه ما از موضع میهن‌دوستی - نه ناسیونالیسم رومانتیک - نقد نکرده‌ایم.

شما فکر می‌کنید با گفت‌وگو می‌توان مانع از چنین جهت‌دهی‌هایی شد؟

سلاح نقد را نباید دست‌کم گرفت. حداقل بقیه را به تأمل وامی‌دارد. باید نقد کنیم. نشان دهیم که حرف ما با همه‌چیز سازگار نیست و چیزهایی را رد می‌کند. اگر این کار را می‌کردیم، خیلی به شکل‌گیری آن شبکه کمک می‌کردیم. به نظرم عناصری از گفتمان اثباتی شکل گرفته که باید به‌کارگیری آن را شروع کنیم. برخی از جوانانی که مجموعه «فرشگرد» را راه انداخته‌اند، در مجموعه‌ای بودند به نام «دانش‌آموختگان لیبرال»؛ لیبرالِ سلطنت‌طلب؟ مشخص است که چیزی ایراد دارد. چطور ممکن است؟ جز اغتشاش گفتمانی البته تعبیر بدتری هم دارد.

آقای دکتر کمی درباره بیانیه «نجات ایران» توضیح می‌دهید. این نکاتی که درباره «شبکه»، «هسته پیشرو» و «نقد» می‌گویید، در لحظاتی در بیانیه نجات ایران ۱ و ۲ ظهور کرد. البته در فضای عصبی آن موقع کمتر دیده شد؛ آیا این دو بیانیه را باید در راستای همین صحبت‌ها فهمید؟

بله در همین مسیر بود. به قول شما، شاید بد موقعی طرح شد و تداوم نداشت. مسئله این است که بیانیه کافی نیست. ما به‌جایی احتیاج داریم که دیدگاه‌ها کنار هم قرار بگیرد و به‌کار گرفته شود؛ به‌ویژه در فهم وقایع. بله به نظر من آن بیانیه عناصری داشت که می‌توانست آن را به چتر بزرگی تبدیل کند؛ تنوع داشت و افراد متعددی آن را امضا کردند اما بیانیه کافی نیست. بیانیه یعنی جریانی وجود دارد؛ می‌گویید فقط در ایران نیست و خارج هم هستند افرادی که این ایده‌ها را دنبال می‌کنند. می‌گویید که در همه احزاب و گرایش‌های متعدد داخلی نیز حضور دارند، در برخی چیزها باهم مشترک هستند و می‌توانند باهم کار کنند.

> **ما به‌جایی احتیاج داریم که دیدگاه‌ها کنار هم قرار بگیرد و به‌کار گرفته شود؛ به‌ویژه در فهم وقایع. بله به نظر من بیانیه نجات ایران عناصری داشت که می‌توانست آن را به چتر بزرگی تبدیل کند؛ تنوع داشت و افراد متعددی آن را امضا کردند اما بیانیه کافی نیست. بیانیه یعنی جریانی وجود دارد**

از آخرین تحولات شورای عالی و بحث آماده‌شدن پیش‌نویس پارلمان اصلاحات خبر دارید؟ طرح‌ها را دیده‌اید؟

نه خیلی پیگیری نمی‌کنم و به آن حساس نیستم. به این دلیل که برای آن کارکرد خاصی قائلم و دلم می‌خواهد همان کار را انجام دهد. جلوی جدایی عده‌ای را بگیرد و کسی از قطار اصلاحات پیاده نشود. به‌نظرم در همین حد کافی است.

نظرتان درباره پارلمان اصلاحات چیست؟

ببینید این کارها به سیاست‌ورزهای حرفه‌ای نیاز دارد. مثلا در ترکیه اگر حزبی به قدرت برسد شما می‌توانید از شغل خود مرخصی بگیرید و در حزب کار کنید و از حزب حقوق هم بگیرید. واقعیت این است که کار تشکیلاتی تمام‌وقت است، اما ما نداریم و نمی‌توانیم سازمان بدهیم. این علامت بدی است. از طرفی باید سن ما را هم در نظر بگیرید. یکی از مشکلات اصلاح‌طلبان این است که کمی هم پیر شده‌اند. پیری کمی محافظه‌کاری و خستگی مدام درپی دارد. در جلسات عده‌ای خواب می‌روند و این نشان می‌دهد از سنی گذشته‌ایم. ما این مسئله را قبلا نداشتیم، اما الان در جلسه می‌خوابند.

نیروی جایگزین تربیت نشده است؟

چرا، مثلا این چند وقت که در برخی از انجمن‌های اسلامی درباره سازماندهی و تشکیلات جلسه داشتم؛ می‌خواستم بگویم می‌توان حرف‌های دیگری هم به‌جز این حرف‌ها زد. در برخی از جلسات بچه‌ها خیلی پُرتوان بودند یا در جلسات متعددی که با احزاب داشتم افراد پرتوانی می‌دیدم. بچه‌هایی که خوب خوانده‌اند، حواسشان جمع است، سنشان کم است و پرانرژی‌اند ولی امکان بروز نداشتند. راه درست این بود که هرکدام از اینها کنار یکی از باتجربه‌ها می‌بود تا انتقال تجربه صورت گیرد. خب این فضا را نداشتیم اما دیر نشده است. از اول امسال تا به حال در ۱۰ جلسه شرکت کردم و در هر جلسه حداقل دو نیروی خیلی خوب دیده‌ام که خوب می‌خواندند، خوب می‌نوشتند و پرانرژی بودند.

چطور می‌خواهید این ظرفیت را آزاد کنید و در چرخه تولید و بازتولید قرار دهید؟

این افراد خودشان پیگیری می‌کنند. این‌قدر انگیزه دارند که حاضرند حتی برای من هم کار کنند. من رسانه‌های جدید را واقعا نمی‌شناسم ولی این بچه‌ها توان دارند و خوب هم می‌خوانند. یکی از مشکلاتی که اصلاحات داشت این بود که ما آموزش را جدی نگرفتیم. آموزش به معنی تغییر است؛ تغییر رفتار و تغییر دانش و... من هر وقت روی آموزش وقت گذاشتم از آن فایده دیدم. بچه‌های خوبی را در این کلاس‌ها دیده‌ام که می‌توانند آینده خوبی داشته باشند. راستش را بخواهید کمی از ناامیدی‌ام زائل شده است. قبل از این جلسات با خودم می‌گفتم: «چه شد نسلی که روزی ۱۲ ساعت کتاب می‌خواند»، ولی دیدم این‌طور نیست. ممکن است مثل ما کِرم کتاب نباشند اما خوبند و امکاناتشان هم بیشتر از ماست. با یک کلیک می‌توانند به دریاهایی دسترسی پیدا کنند که ما نداشتیم. وقتی هم‌سن اینها بودیم یکی،دو کتاب جامعه‌شناسی بیشتر وجود نداشت. اینها زبان خوبی هم دارند و از کتاب‌های خارجی استفاده می‌کنند. خیلی برای من جالب بود که اینها احزاب خارجی را هم می‌شناختند؛ یک مشقی را با همدیگر تمرین می‌کردیم از این قرار که روی همه احزابی که پسوند «مسیحی» داشتند، کار می‌کردیم؛ مثلا «دموکرات مسیحی»، «سوسیال مسیحی» و...؛ اینکه «مسیحی» چه نقشی در آن حزب بازی می‌کند. خیلی کار خوبی از آب درآمد. برای این نسل امکان‌پذیر است برای ما این‌قدر امکان‌پذیر نبود. اگر سازمان‌دهی و آموزش را جدی بگیریم می‌توانیم ادامه دهیم.

سازماندهی و آموزش در سطح احزاب باید انجام شود یا هسته پیشرو هم می‌تواند نقش بازی کند؟

از طریق هسته پیشرو به‌صورت آموزشی به احزاب سرازیر می‌شود. ببینید احزاب که می‌خواهند کلاس بگذارند به سراغ همین‌ها می‌آیند. آن‌گاه ایده‌ها در احزاب ترویج می‌شود. سطح دیگر سازماندهی هم بگذارید کارش را بکند، فقط باید نمایندگی و وزن‌دهی را جدی بگیرد.

رویداد

پمپئو: پرونده ایران در دادگاه لاهه باید مختومه شود

● وزیر امور خارجه آمریکا پس از برگزاری جلسه استماع ادله آمریکا در رابطه با شکایت ایران از دولت واشنگتن نزد دیوان بین‌المللی دادگستری بیانیه‌ای منتشر کرد و به تکرار ادعاها علیه ایران پرداخت. به گزارش «ایسنا»، پایگاه اینترنتی وزارت امور خارجه آمریکا، در بیانیه‌ای که منتشر کرده نوشته: «جلسه استماع در ارتباط با پرونده‌ای که ایران علیه آمریکا در دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) مطرح شده است، در حالی آغاز شد که من پیش از این تأکید کرده‌ام شکایت ایران نزد دیوان بین‌المللی دادگستری سوءاستفاده از این دادگاه برای اهداف سیاسی و تبلیغاتی است». مایک پمپئو در ادامه ادعاهای خود گفت: ایران در سال ۲۰۱۶ در اعتراض به اقداماتی که آمریکا برای مقابله با حمایت این کشور از حملات تروریستی علیه آمریکا و دیگران و به علاوه در پاسخ به دیگر فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده ایران در جهان به کار گرفته، این شکایت را مطرح کرده است. این اقدامات شامل این است که قربانیان تروریسم اجازه یابند در دادگاه‌های آمریکا خواستار دریافت غرامت از ایران و نهادهای ایرانی شوند. ریشه این اقدامات در رابطه با این پرونده شامل بمب‌گذاری در محل تفنگداران نیروی دریایی آمریکا در بیروت در سال ۱۹۸۳ می‌شود که در نتیجه آن ۲۴۱ صلح‌طلب آمریکایی جان خود را از دست دادند. او افزود: به‌طور قوی در برابر ادعاهای بی‌اساس ایران در دادگاه لاهه دفاع می‌کنیم، جایی که نشان خواهیم داد این پرونده باید مختومه شود. وزیر امور خارجه آمریکا همچنین با بیان اینکه واشنگتن به مقابله با ایران و اعمال فشار بر این کشور ادامه خواهد داد، مدعی شد که فعالیت‌های مخرب ایران یکی از دلایلی بوده که این کشور تصمیم به خروج از پیمان مودت ۱۹۵۵ (با ایران) گرفته است. جلسات استماع دومین پرونده شکایت ایران علیه آمریکا در دیوان بین‌المللی دادگستری از روز دوشنبه آغاز شده است. شکایتی که در سال ۹۵ و به دنبال توقیف دو میلیارد دلار از دارایی‌های بانک مرکزی ایران در آمریکا به استناد عهدنامه مودت طرح شد. دوشنبه هفته جاری نمایندگان آمریکا در دادگاه لاهه صحبت و تلاش کردند تا صلاحیت دادگاه را برای رسیدگی به پرونده رد کنند. امروز نیز نوبت سخنرانی نمایندگان ایران در لاهه است. پمپئو روز گذشته در توییتی مدعی شد ایران مبلغ ۱۶ میلیارد دلار را خرج حمایت از بشار اسد و سایر متحدانش در سوریه، عراق و یمن کرده است.

شرکت عمران، آب و خدمات منطقه آزاد کیش برگزار می کند.

مشاور برگزاری:
مهندسین مشاور شارین ساخت

مسابقه طراحی
المان‌های شهری

شرایط مسابقه:
- طراحی المان‌های شهری در جزیره زیبای کیش
- تعیین موقعیت طرح به عهده طراح می‌باشد
- مصالح مصرفی برای ساخت اثر مشخص باشد.
- امکان شرکت در مسابقه به صورت انفرادی و یا گروهی وجود دارد.
- حقوق مادی و معنوی طرح متعلق به طراح است.

جوایز مسابقه
- نفر اول ۱۵۰ میلیون ریال
- نفر دوم ۸۰ میلیون ریال
- نفر سوم ۳۰ میلیون ریال

جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس زیر مراجعه فرمایید
Http://kish-Competition.ir

مهلت ارسال آثار تا تاریخ
۱۰ آبان ماه